

2015: Rok VIII. PRŘ "Milost práce"

br. Štefan Kožuh, generální vikář OFM Cap

Novozákonní pojetí práce, které si osvojil a přijal sv. František výrazem »milost práce«, mi připomíná jeden příběh, který je pravděpodobně vymyšlený, avšak kvůli tomu méně aktuální. Vypráví se v něm o pečlivém pozorovateli, který se v parném létě ocitl v jednom kamenolomu.

Na žhavém slunci uviděl dělníka přivázaného na skalním bloku. Zdálo se, že jeho úder těžkým kladivem jsou výrazem zřejmého vzteku. Kolemjdoucí se ho zeptal: "Co to děláš?" Dělník se však na něj ani nepodíval. Jeho pramálo zdvořilá odpověď byla výrazem hlubokého rozladění: "Čo-pak nevidíš? Lámu skálu." Zdálo se, že je to otrok!

Jen pár kroků odtud poutník uviděl jiného dělníka. Jeho úder se zdálo být odhodlané, avšak jinak neosobní. Také jeho se zeptal: "Co to děláš?" Dělník se zvedl, otřel si zpotené čelo, a odpověděl: "Jak vidíš, touto těžkou a namáhavou prací si vydělávám na jídlo pro svou rodinu." A smířen se svým osudem se rezignovaně znovu sklonil nad svou práci.

Poněkud stranou, avšak stále ještě pod žhavým sluncem, poutník po-

zoroval třetího dělníka. Jeho úder na skalní kostku byly jemné a dobře mířené. S jistou úctou se k němu přiblížil, a opět mu položil obvyklou otázku: "Co to děláš?" Dělník se opatrně vzdálil od své práce a s rozzářenou tváří odpověděl: "Cítím se velmi poctěn, protože mě vybrali ke spolupráci na stavbě této velké katedrály!"

Pokaždé se jednalo o tutéž práci. Avšak byla vykonávána třemi rozdílnými způsoby: otrocky, rezignovaně, nebo oddaně; jako trest, jako osud, nebo jako příležitost; kletba, nucení, požehnání... Bude dobře, když každý z nás se pokorně a poctivě zamyslí nad svým vnitřním postojem, s nímž vykonáváme práci nám svěřené.

O práci se v dnešním světě mluví hodně. Mnozí se stali otroky práce a mnozí ji ztratili. Dnes je skutečnou milostí, když někdo má práci, která mu umožňuje klidný a důstojný život!

Protože se přiblížila VII. PRŘ, která bude slavena v Římě ve dnech 26. října až 21. listopadu 2015, položme si v našich místních komunitách dvě otázky: 1) Jsme ve světě vyznačujícím se nespoutaným konkurenčním

REJSTŘÍK

01	2015: Rok VIII. PRŘ »Milost práce« Řádné zasedání generální rady
02	Br. Mauro Jöhri: 50 let od noviciátu! »Děsivá Boží přítomnost« mezi chudobou a sexuálním mrzačením Vzácné 60. výročí slibů v Riu Bratři františkáni na kapitule Setkání františkánských gen. ministrů a sekretářů pro formaci a pro média In memoriam: br. José Carlos Corrêa Pedroso - br. Paul Hanbridge

bojem a rostoucím individualismem ještě znamením tím, že sloužíme nezištně a v bratrské spolupráci? 2) Co je skutečně motivem všeho toho, co dělám společně s ostatními: má seberealizace, nebo velkorysý darování, které se může zrodit jedině z života skutečně zasvěceného Bohu a bratřím ve věrné a oddané práci? Naše Konstituce říká: "Úkolem Řádu je pomoci každému bratrovi, aby rozvinul svou vlastní milost práce" (Konst. 37,4). Modleme se za to, aby se naši bratři — delegáti VIII. PRŘ o milosti práce, — odpovědně a kompetentně se zhostili úkolu, který jim bude svěřen.

Řádné zasedání generální rady

ŘÍM, Itálie – Ve dnech 7. až 16. ledna 2015 měla generální rada své první řádné zasedání v tomto novém roce. Mimo jiné jednala o následujících tématech: obvyklé dispense na rozličných stupních zasvěceného života, zprávy o správních oblastech, pastorační návštěvy, kapituly; představení přehledu sociálních projektů v Řádu (JPIC) a na úřadech samotné generální kurie. Byl schválen nástin rámcových směrnic pro ochranu mladistvých a

zranitelných dospělých, který bude zaslán všem ministrům, aby k tomu přidali své postřehy a komentáře. Bude se o něm diskutovat na všech nejbližších setkáních Konferencí. Byla schválena stipendia pro Mezinárodní kolej sv. Vavřince z Brindisi. **JMENOVÁNÍ:** ředitelé neziskovky Capuchin Friars International: br. Victorius Dwiardy a br. Alejandro Nuñez. Provincie Švýcarska: br. Bernard Maillard IV. provinční rádce (v

50 let od noviciátu!

Bratře Mauro, uplynulo již 50 let, od chvíle, kdy jsi vstoupil do noviciátu a začal kapucínský život. Jaké jsou tvé pocity, které uvnitř zakoušíš a které bys rád sdělil bratřím Řádu?

Především se mi zdá, že těch padesát let uběhlo velmi rychle! Ani se mi nechce věřit, že je to pravda. Když tak vzpomínám, vidím rozličná období, těžkosti, se kterými jsem se setkával, ale také velké radosti, že se mi mnohého dostalo a že jsem mohl druhým předat i něco sám ze sebe. A pak se jedná o cestu, po které jsem nešel sám, ale především doprovázen bratry mé provincie a také zkušenostmi získanými otevřením se jiným skutečností. Formační kurzy mne přivedly do k životu v jiných zemích a ke kontaktu s odlišnými kulturami: Domnívám se, že to byl velmi cenný dar. Zvláště rád vzpomínám na formaci, jíž se mi dostalo, když jsem byl posluchačem Mezinárodního institutu celostní lidské formace v Montreálu (IFHIM). Tam jsem se učil pohlížet do svého nitra novým způsobem, objevoval jsem své schopnosti, ale v nemalé míře i své stinné stránky, svou snahu vyhybat se určitým obtížným situacím. Tehdy se mi zdálo, že to nedokážu. Pak jsem ale zjistil, že tato uzavřená konfrontace s mou osobou byla pro mne cestou ke svobodě, pravým a skutečným rozšířením mého vnitřního světa a mých možností, jak se vstupovat do vztahu s druhými a také s Bohem. Když mi pak Řád

svěřil úkol být jeho generálním ministrem, v první chvíli jsem si kladl otázku, co jsem kdy udělal špatně, že na mne byla naložena tak velká odpovědnost. Dnes, při vědomí mých mnohých omezení, jsem vděčný, že mohu něčím přispět, a že mohu doprovázet nejrozličnější skutečnosti, kterými jsme my kapucíni.

Ve svém okružním listu »Oživme oheň našeho charismatu«, jsi zdůraznil pozitivní body a aktuální výzvy, kterým se kterými se v Řádu musí vyrovnávat počáteční a stálá formace. Máš jiné aktuální výzvy, které by mohly pomoci bratřím lépe se vyrovnat s formací pro náš život?

Formace, ať už počáteční, či stálá, zůstává pro nás prvořadou výzvou.. Existuje reálné nebezpečí, že z pohodlníme, budeme si říkat, že jsme toho již udělali dost, a že jsme už téměř u cíle. Podle mne musíme rozvinout a blíže upřesnit, čeho chceme dosáhnout při "uvádění do našeho způsobu života". Největší výzvou zůstává, abychom zvláště po noviciátu, celistvě propojili formaci pro náš život a studium. Jak máme každému předat, způsobem, který zakoření do jeho srdce, touhu po stálé snaze o konverzi, a po růstu v darování sebe sama Bohu a celému lidstvu? Bez nadšení a velkého množství entuziasmu se život nakonec připodobní soli, která ztratila solivost (Mk 9,50). Následně se objeví zahořklost, která hrozí, že nakazí i druhé. Neméně důležité je vědomí, že vstupem do

bratrského společenství, jakým jsou kapucíni, se zavazují k přijetí prostého a bratrského životního stylu, a k propagování těchto evangelních a františkánských hodnot všude tam, kde budu.

Již osm let jsi ve službě Řádu, jaká je podle tebe budoucnost Řádu v nejbližší budoucnosti?

Těchto osm let služby mi umožnilo lépe poznat Řád a uvědomit si některé tendence, které již naznačují, jaký bude další zeměpisný vývoj. Náš Řád se zrodil v Evropě a v Evropě se pozoruhodně rozvíjel, takže v 18. století měl přes 30.000 členů. Dnes však pochodeň charismatu pomalu přechází do rukou našich mladých spolupubratří z Asie, Afriky, a Latinské Ameriky. Mějme z nich radost! Budoucnost je v jejich rukou. Domnívám se, že je velmi důležité, abychom v této vznikající realitě probouzeli povědomí o tomto probíhající přechodu. Početní růst by měl jít ruku v ruce s přebíráním zodpovědnosti za celistvé uchování a předávání charismatu. Zbývá pak starost, jak zajistit přetrvání našeho charismatu v Evropě. Naše přítomnosti změni rozměry, avšak doufám, že kvůli tomu nezmenší svůj význam. V ostatních věcech jsme prostě v rukou dobrého Boha a to by nám mělo umožnit prožívat tento přechod mezi epochami se smyslem pro hlubokou důvěru a vděčnost za všechno to, co přijde a nastane mezi námi a kolem nás.

důsledku rezignace br. Jean-Marca Gaspoze ze zdravotních důvodů). Domy podřízené gen. kurii: Kofele (Eritrea); br. Giampiero Bernardo Coccia, kvardián, br. Matteo, vikář (PRO Picenská); generální ekonom: br. Alejandro Ennabe od 5. dubna 2015; Ekonom Koleje sv. Vavřince z Brindisi: br. Maximino Tessaro (PR Rio Grande do Sul) od 1. července 2015. Pro VIII. PRŘ byli jmenováni: Sekretáři: br. Ivan Michele

Milazzo, sekretář přípravné komise PRŘ (PR Palermo); Moderátoři: Benedict Ayodi (GK Keňa); Christophorus Goedereis (PR Německo); José Mari Lana (PR Španělsko); Tlumočníci: Fernando Fernando Ventura (PR Portugalsko); Alfredo Marchello (PR Puglie); Charles Serignat (PR Velké Británie); Gian Nicola Paladino (PR Abruzzo); Riccardo Luiz Farias de Santana (PK Amazonie); Překladatelé: Charles

Sammons (PR New York-New England); Francisco Lopes (PR Ceará et Piauí); Jean-Marcel Rossini (PR Sardinie); Marek Przewcowski (PR Varšavská); Liturgie: Domenico Donatelli (PR Puglia); Pro slavení VIII. PRŘ byli navrženi: br. Sidney Machado, sekretář PRŘ (PR Paraná-S. Catarina); br. Damian Pereira, vice-sekretář (PR Tamil Nadu Sud).

DAWRO KONTA, Etiopie – Br. Raffaello Del Debole, 80 let, z nichž 40 prožil v Etiopii, je jedním z posledních kapucínských misionářů, kteří zbyli v oblasti Darwro Konta, země, na kterou zapomněli všichni, kromě Boha. V uplynulých dnech pokřtil v řece 80 nových věřících. Minulý rok se byl nucen naléhavě se vrátit do Itálie, kde mu vyperovali velkou část žaludku. Hned poté ale nasedl na první možné letadlo do Etiopie, do červené země, která tě vtáhne, a už tě nepustí. To snad byla jeho první »nemoc«, spolu s nutkáním být sám, které ho přivedli k bydlení v maličkém domku na samotě, avšak blízko klinice, kterou založil. Říká: “Zde jsem se naučil netoužit po ničem”.

Vzácné 60. výročí slibů v Rio

RIO DE JANEIRO, Brazílie – Ráno dne 4. ledna 2015 se kapucíni z měst Rio de Janeiro a Espírito Santo společně radovali ve farní komunitě S. Sebastiana (Tijuca) z 60. výročí slibů br. Nemesia Bernardiho. Při eucharistické slavnosti následované občerstvením, za přítomnosti všech spolubratří své provincie, br. Nemesio obnovil svůj slib věrnosti zasvěcení, který až doposud se vyznačoval velkou horlivostí a úctou ze strany lidí, kteří ho všude považují za kapucína příkladného života žijícího prostě a v bratrské vstřícnosti. V provincii, kde většina bratří jsou ještě mladí, bylo 60. výročí slibů pocítováno jako velmi vzácné a bylo zdrojem nevšední radosti.

»Děsivá Boží přítomnost« mezi chudobou a sexuálním mrzačením

A vypráví: “Zvolil jsem si to, abych už po ničem netoužil, a gestikuluje přítom svými křehkýma rukama a rozhodným očima, které se nezastaví. Je třeba miloval Boha v chudobě. Je snadné žít mezi chudými, ale nejdříve je třeba naučit se být chudý uvnitř. Jedině tak nalezneme to, co nazývám »děsivou Boží přítomností«“. Jeho dobrodružství se začalo v roce 1971: “Učil jsem děti angličtinu. S batohem na ramenu jsem překračoval řeku a zakládal jsem první alfabetizační školy. Když se vrátím do Itálie, cítím se tam jako cizinec: Je tam příliš zima a vlhko. Naproti

tomu, tato země je úžasná. Je to jako by se celý svět s jeho barvami otevíral před našima očima a dokořán rozprostíral své divy. V žádné jiné zemi jsem neviděl takové světlo”. Jeho snem je rozšířit kliniku, kterou řídí a najít nové dobrovolníky pro její personál. “První schopností, která se žádá, je schopnost trpět s trpícím, bez toho nemá cenu jít nikam”, vysvětluje. Žádám tedy všechny, nakolik je možné, aby věnovali více pozornosti této klinice. Potřebujeme lidi poctivé, samostatné, věřící, přizpůsobivé, a schopné žít ve strohých podmínkách. Problémem mnoha pacientů jsou červi, AIDS, zápal plic, zranění, malárie, epilepsie. Avšak řešíme také následky neodborně prováděných potratů a mnoho případů nezvládnuté obřízky dětí, a dětí podrobených barbarické praxi infibulace, tj. vyříznutí klitorisu a téměř úplné sešití stydkých pysků, ačkoli je zakázané ústavou, je stále široce praktikované, takže v Etiopii je vysoké procento ženské úmrtnosti během porodu, způsobené částečně i komplikacemi způsobenými zmrzačením. “Když se někoho ptám, a jak skončilo to děvčátko a nedočkám se odpovědi, tuším, že byla podrobena infibulaci”.

Bratři františkáni na kapitule

Návrh cestáře pro společné putování a růst ve společném povolání a františkánském poslání

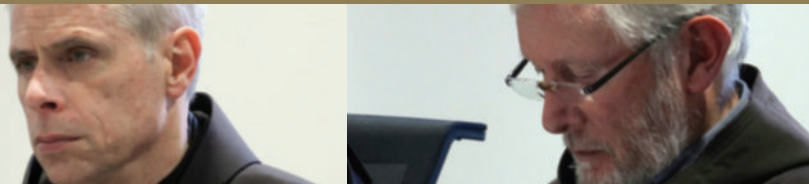
ŘÍM, Itálie – Dne 18. ledna 2015 se setkali generální ministři prvního františkánského Řádu a TOR, spolu s příslušnými rádci, na naší generální kurii v Římě, aby se zamýšleli nad možným cestářem, jak růst ve společném povolání a poslání. Myšlenka »synodu františkánských rodin« - tj. sdílení určitého programu, který by vycházel z historické paměti, procházel smířením a vyznačoval se dialogem a bratrským rozlišováním, to vše nás může vést k tomu, abychom společně volili a uskutečňovali nové iniciativy evangelizace. To vše se zrodilo z mnoha poselství a zkušeností společenství, zakoušených v

posledních letech. Druhým podnětem bylo blížící se výročí dvou významných událostí v našich dějinách: 800 let od udělení Porciunkulových odpustků (2016) a 500 let od buly papeže Lva X. »Ite vos« (2017).

Poslední cílem je „růst v tvořivé věrnosti charismatu, spojené s výraznějším a konstruktivnějším svěděním“. Teoreticky se uvažuje o čtyřletém programu (2015-2018), v němž každý rok by se zaměřoval na určité téma: „Osvět temnoty mého srdce“ (2015) - rok přípravy na

Setkání františkánských gen. ministrů

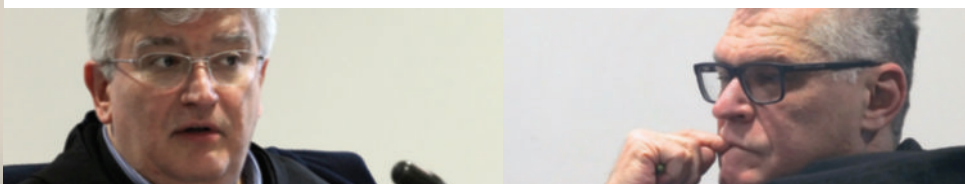
a sekretářů pro formaci a pro média

„připomenutí a pochopení“ historických událostí v Řádu a jeho mnohotvárného vývoje; „Učňi, Pane, ať odpustíme to, co se nám nedaří odpustit“ (2016) - slavení 800. výročí udělení Porciunkulových odpustků, bratři budou pozváni „k uskutečnění kajícího zpytování, žádosti o odpuštění, a radostného přijetí milosrdenství“; „A v tom je miluj; a nechtěj, aby byli lepšími křesťany“ (2017) - rok věnovaný bratrství, slavením události na způsob Kapituly a poutí do Říma; „Chci vás všechny poslat do ráje“ (2018) - rok věnovaný evangelizaci.

ŘÍM, Itálie, 10. ledna 2015 – Život je plný výzev, a právě to jej dělá krásným. Jedině díky formaci jsme schopni proměňovat hrozby v příležitosti. Aniž bychom si to uvědomovali, jsme stále více ponořeni do digitálního světa. Před jaké výzvy jsme postaveni? Dne 10. ledna na naší generální kurii, generální ministři prvního františkánského Řádu, TOR, spolu s bratry odpovědnými za média a sekretáři pro formaci, přemýšleli pod vedením salesiánské sestry Cateriny Cangia, nad užíváním nových sdělovacích prostředků v našem řeholním životě. Je před námi dlouhá cesta. Ve hře je utváření

naší identity, která se dnes více než dříve ocitá před novým pojetím času a prostoru, které má hluboké důsledky pro náš životní styl a naše vztahy. A jako vždy, náš bratrský život nám poskytuje kritérium pro rozlišování a ověřování. Využijme všeho toho, co nám pomáhá zlepšit naši komunikaci, aniž bychom zapomínali na mnohá rizika, která nás mohou vést k individualismu, jenž oddaluje od Boha, od našich bratří, a od mužů a žen naší doby. Učme se setkávat na síti, abychom rozšiřovali hranice našeho bratrského života a co nejlépe sloužili evangelium!

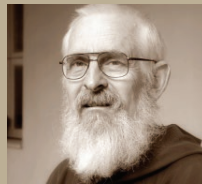
V měsíci lednu Pán povolal k sobě dva spolubratry, kteří sloužili Řádu také v úřadech na generální kurii...

In Memoriam

Br. José Carlos Corrêa Pedroso, (PR São Paulo, Brazílie), někdejší po dvě období generální rádce a badatel v oblasti františkánství. Narodil se v San Paulu dne 14. srpna 1931, kapucínem se stal v Provincii Neposkrvněného početí v San Paulu dne 8. ledna 1950, tedy před šedesáti pěti lety! Doživotní sliby složil 11. ledna 1953 a na kněze byl vysvěcen 24. června 1956. Zemřel 9. ledna 2015.

R.I.P.

Br. Paul Hanbridge (PR Austrálie), měl 62 let a své první sliby složil roku 1974 a kněžské svěcení přijal roku 1979 ve věku 27 let. Během svého života byl v rozličných fraternitách, mj. v Leichhardt, Wynnum, Plumptonu, v poustevně Murrurundi a na generální kurii v Římě. Byl farářem, putujícím knězem hnutí Neokatechumenátu, magistrem postulantů, poustevníkem, archivářem a místním vikářem komunity generální kurie. Sestru smrt potkal dne 19. ledna 2015.